

вѣтъ си коронж-тѣ, којкто Цареградци-ти на 11-й Йулиа вѣзложихъ на генералъ Леона нарičянъ Армянскій, който дойде слѣдъ императора.

Царь-тѣ като остави брата си да продлѣжава осадж-тѣ на Адріанополь съ повечето Блѣгарски войски, бръзаше да обсади столицж-тѣ. Страхъ и ужасъ привзя граждане-ты; повече то имъ фамилии незабавно ся прѣкарахъ въ Анатоліј, и безоружни-ти истънчени-ти голѣмци бѣгахъ у дома си. Императоръ-ть издаде всенародно обявленіе, въ което викаше всички-ты граждане да ся фанжъ за оржжіе-то. Царь-тѣ, като забиколи града по сухо, не можаше ничто да стори; зачто то за нещастіе нѣмаше нужны-ты стѣнобитни орждія и голѣмъ флотъ, който бы можашъ да прѣсѣче съобщеніе-то на града съ Азіј. Много Грѣцки кораби ся находжахъ въ канала, прѣзъ който прѣкарахъ дена и ноќи въ Азіј жени и лѣца, а отъ тамъ пристигаше всякий чясь войска. Освѧнь това императоръ-ть ся показа юнакъ и опытенъ воинъ и уменъ военачалникъ за да распредѣли войскж-тѣ да забранятъ стѣны-ты, кулы-ты и враты-ты.

Отъ тыя и други обстоятелства познахъ Блѣгаре-ти, че въ начяло-то на осадж-тѣ напраздно правяхъ жртвоприношения на Перуна, Яровида и Дѣждбога. Обаче императоръ-ть, като не мѣжаше да ги отпѣди съ силж-тѣ на оржжіе-то, мѣчашеся да ся избави отъ тѣхъ съ заключеніе-то миръ, който просяше отъ царя. Каранъ, като изгуби надеждж-тѣ да привземе града, склонися на прѣговоръ. Опрѣдѣлися мѣсто и врѣмя да ся видятъ извѣнъ столицж-тѣ. Краль-ть съдруженъ отъ малцина голѣмци, явися на опрѣдѣленно-то мѣсто вѣсѣданъ на конь, и падна въ капана: 2,000 солдати распредѣлени между кѫща-та, по даденый знакъ тутакси ся спустнахъ съ голѣо припушканье връху царя, едвамъ слязълъ отъ коня и връху неговж-тѣ дружинѣ. Каранъ, като видя ненадѣянѣ тѣ опасность, фрълиса на коня, и испрашашъ отъ всякадѣ съ стрѣлы, излузнаси отъ очевиднж-тѣ опасность, и вмѣсто избитж-тѣ дружинѣ, принесе въ лагеря на себе си нѣколко малки рани.

Грѣцка-та тая низость вѣзбуди праведенъ гнѣвъ въ бойски-ты Блѣгарски, които обожаяхъ свой царь-юнакъ, и под-